

ordnung", dat het ongepast is, attesten te geven over de werking van zogenaamde geheimmiddelen, eveneens over de werking van genees-, voedings- of genotmiddelen, indien deze attesten bestemd zijn voor reclame.

DE „ARTSENSTAKING" IN BENEDEN-OOSTENRIJK. — De staking, waarvan wij vroeger melding hebben gemaakt (1912, 2de Helft, bldz. 1802), en den 1sten Februari is aangevangen, heeft een gunstig beloop. De artsen hebben het geneeskundig werk natuurlijk niet gestaakt, maar verrichten dit buiten de ziekenfondsen om. De leden der ziekenfondsen worden tegen het minimumtarief behandeld en de ziekenfondsen zijn verplicht, hun de kosten daarvan te vergoeden, als zij hen niet aan andere geneeskundigen kunnen helpen. Administratief werk voor de ziekenfondsen, zooals het afgeven van attesten, heeft niet plaats. De ziekenfondsen hebben blijkbaar geen andere artsen kunnen aanwerven, althans niet in voldoende aantal, en geven nu aan de verzekerden een toeslag van 50 pCt. boven het gewone ziekengeld, om hun de kosten voor geneeskundige hulp te vergoeden. Het is gebleken, dat die toeslag meer bedraagt, dan de geneeskundige hulp onder verbeterde voorwaarden zou kosten. Daarom trachten de ziekenfondsen tot een vergelijk te komen met de artsen (*Lancet*).

DE ENGELSCH VERZEKERINGSWET. — Nu de verzekeringwet drie maanden in werking is, blijkt, dat de administratie, welke zij medebrenge, voor de geneeskundigen een niet te overweldigen hoeveelheid werk oplevert. Dit wordt ook „hoogerop" gevoeld, en de secretaris van LLOYD GEORGE heeft in een tafelrede gezegd, dat de minister weldra met hem een wijzigingswet zal indienen, en dat ieder denkbeeld tot verbetering door hem gaarne zal worden vernomen. M. a. w., de hooge heeren weten zelf geen raad (*Hospital*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

REGELING VAN HET „SPECIALISME".

Wellicht zou de mededeeling van het hoofdbestuur achter het voorstel „Groningen" op den beschrijvingsbrief voor de a. s. algemeene vergadering aanleiding tot misverstand kunnen geven.

De strekking van beide voorstellen (Alkmaar en Groningen, *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* 1913, n°. 13, bldz. 687 en 699) is waarschijnlijk wel dezelfde, zooals het hoofdbestuur terecht opmerkt, maar uit de formuleering blijkt dit niet duidelijk. Het voorstel Alkmaar heeft, allicht tegen de bedoeling van Alkmaar zelf, aan prof. KORTEWEG den indruk gegeven, dat bedoeld zou zijn, dat geen arts zonder het „diploma of anderszins", dat de „bevoegdheid tot specialistische praktijk" zou verstrekken, eenige specialistische handeling zou mogen ondernemen, en het valt niet te ontkennen, dat de formuleering van het voorstel Alkmaar tot die opvatting dwingt. Prof. KORTEWEG vreest o. i. terecht van een dergelijken maatregel schade voor het platteland en de kleinere centra. Het voorstel Groningen echter beoogt te onderzoeken of „het voeren van den

titel van specialist" gebonden dient te worden aan zekere waarborgen, m.a.w. ieder arts blijft tot het uitoefenen van de geheele praktijk bevoegd, maar voor het zich mogen *noemen* van specialist, zooals nagenoeg alleen in grootere centra voorkomt, zou vereischt zijn een voldoende specialistische voorbereiding.

Er wordt dus niet getornd aan de algemeene bevoegdheid, welke het arts-diploma verstrekt, hetgeen ook ons niet wenschelijk voorkomt.

En zoo wordt het voorstel Groningen dus ten slotte geheel iets anders dan dat van Alkmaar.

Het is niet onze bedoeling ons voorstel thans verder uitvoerig te verdedigen; slechts zij nog opgemerkt, dat uit nagenoeg alle praeadviezen over het voorstel Alkmaar volgt, dat bijna overal thans de wenschelijkheid van de regeling dezer zaak wordt gevoeld. Dat er moeilijkheden te overwinnen zullen zijn, wordt door ons — ook in onze toelichting reeds — toegegeven, maar de poging tot oplossing daarvan behoort o.i. tot de taak der eventueel te benoemen commissie.

Het bestuur der afdeling Groningen.

J. D. HEFTING, *voorzitter.*

H. J. DOUMA, *secretaris.*

Groningen, 13 April 1913.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Aangifte van beroepsziekten.

Zooals men weet, is met 1 Januari 1912 in werking getreden het nieuwe artikel 21 der Arbeidswet, waarbij de geneeskundigen verplicht werden aangifte te doen aan den directeur-generaal van den arbeid van door hen waargenomen gevallen van beroepsziekten, die in het desbetreffende Koninklijk besluit met name genoemd zijn 1). Door de welwillendheid van dr. w. r. h. KRANENBURG, geneeskundige bij de arbeidsinspectie, zijn wij thans in staat hieronder te laten volgen een lijst van het aantal aangiften van die ziekten in 1912 aan den directeur-generaal van den arbeid gedaan.

Categorie A (aangifte steeds verplicht).

Anilinevergiftiging	7
Ankylostomiasis	4
Anthrax	16
Arsenikwaterstofvergiftiging	0
Benzine- of benzolvergiftiging	0
Caissonziekte	0
Chroomvergiftiging	0
Cyaauvergiftiging	0
Kooloxydvergiftiging	11
Loodvergiftiging	84

1) Zie *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* 1911, II, bldz. 1906 en 1975.